

[Ib Christensen]

valget siger man faktisk, at det vil være illusorisk at forestille sig, at Rådet og Parlamentet skulle kunne nå frem til nogen konklusioner vedrørende disse spørgsmål, før Fællesskabet er ude i den finansielle krise. Problemet presserende art kræver, at man finder frem til en løsning nu, og det eneste, der kan gøres for at undgå en krise på kort sigt, er at forhøje momssatsen til 1,5 pct. Det er dokument 1 458/79, side 49. Der er altså dokumentationen. Men hele den debat kunne vi nok have undgået, hvis vi havde været opmærksomme nok og undgået det simple ord »dets«, for så havde der stået »forslag« og ikke »dets forslag«, og så havde sagen jo været klar.

Men da jeg tillige har en fornemmelse af, at vores dagsordensforslag, hvis det bliver taget tilbage og erstattet af et, der ligner det meget, men med en ændret tekst, kan opnå en større parlamentarisk tilslutning – jeg håber, der bliver flertal for det – vil jeg trække det dagsordensforslag, jeg fremsatte, tilbage og i stedet fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, som efter de udtalelser, der er kommet fra mange sider, inklusive regeringspartiet, fremskridtspartiet og andre, burde kunne samle folketinget. Jeg skal altså tage det oprindelige forslag tilbage og derefter på de samme tre partiers vegne, som stillede det forrige dagsordensforslag, fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager afstand fra Europa-Parlamentets ønsker om øgede budgetbeføjelser på Ministerrådets bekostning og fra dets forsøg på at lovgive via EFs budget, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Det forslag om motiveret dagsorden, der tidligere blev fremsat på blad nr. 282 af Ib Christensen (DR), er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Der er i stedet af Ib Christensen (DR) på blad nr. 285 fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade også dette forslag indgå i forhandlingen.

Erik Holst (S):

Jeg var på mange måder glad for den vurdering, venstres ordfører gav af spørgsmålet om sukkerimport i EF. Spørgsmålet kan jo godt stilles, om de udgifter, der er forbundet med at købe 1,3 mill. t sukker ifølge Lomékonventionen, i og for sig er noget, som man skal belaste landbrugsordningen med. At det er rigtigt at gøre det, er formodentlig uomtvisteligt, fordi det jo er en støtte til de Lomémedlemmer, som man har en direkte aftale med om at aftage sukker fra. Men selvfølgelig kommer landbrugsordningen til at fremstå som noget ejendommeligt, når vi så selv skal ud at sælge sukker på verdensmarkedet.

Fru Hanne Engberg nævnte lige, at Eva Gredal, tidligere medlem af det danske folketing, nuværende medlem af EF-Parlamentet, måske havde nuancer i sin opfattelse efter det, hun siger i Parlamentet, i EF, og det, vi siger i socialdemokratiet her i salen. Heri er der ikke noget ejendommeligt. For det første var Eva Gredal ordfører for den socialistiske gruppe i budgetdebatten, og den socialistiske gruppe omfatter 9 landes socialistiske partier. Der er vist mere end nuanceforskelle i holdningen til landbrugsspørgsmål og til andre spørgsmål inden for budgettet, og dem skulle fru Eva Gredal altså sammenholde, så der var fuld dækning for det.

Desuden er der en principiel ting. Vi må formodentlig i højere og højere grad opdage, at der kan være forskelle mellem de synspunkter, et parti i et nationalt parlament gør gældende, og de synspunkter, som den samme partigruppe i EF gør gældende, fordi der i det sidste tilfælde er 9 landes opfattelser, der normalt skal gøres gældende.

Må jeg så lige sige til fru Hanne Engberg, at måske spiller den relativt korte erfaring, hun har med markedsudvalgets funktion her i folketinget, en rolle. Vi har i forbindelse med andre EF-lande prøvet at se på, hvorledes det, man kalder den demokratiske kontrol med den politik, der føres i EF og i de hjemlige lande, koordineres. Der er intet sted, fru Hanne Engberg kan finde et bedre fungerende system end det, vi har i markedsudvalget her i Danmark. Dermed være ikke sagt, at der ikke kan forbedres på dette system, og dermed være heller ikke sagt, at det skal være til evig tid, således som det er i dag. Men jeg må nok bede om, at man i højere grad respekterer det arbejde, der er nedlagt i dette, og de funktioner og muligheder,